

In memoriam Harry Blom

Vera Baumans en Pim Rooymans

Het is voor ons nog niet te bevatten dat onze lieve vriend en collega Harry er niet meer is.

Harry werd geboren op 29 oktober 1958 in Rotterdam. Na het behalen van zijn eindexamen begon hij met de studie Biologie aan de Universiteit Utrecht. In zijn doctoraalfase deed hij de hoofdvakken Vergelijkende Zintuigfysiologie, Sociale Ethologie en als bijvak Neuroendocrinologie. Als student van prof. Jan van Hooff heeft hij vele uren in Burgers Zoo de chimpansees geobserveerd. Hij behaalde in 1986 het doctoraaldiploma en begon een jaar later zijn promotieonderzoek bij de vakgroep Proefdierkunde, Faculteit Diergeneeskunde van de Universiteit Utrecht onder leiding van prof. Bert van Zutphen en dr. Vera Baumans. Hij promoveerde in 1993 op het proefschrift 'Evaluation of housing conditions for laboratory mice and rats; the use of preference tests for studying choice behaviour'. Hij ontwierp en bouwde de preferentietest en deze torens zijn door de volgende promovendi nog lang gebruikt. Hier heeft hij zijn bijnaam Handige Harry aan over gehouden.

Hij was een vrolijke en altijd optimistische promovendus en zo hebben we hem ook altijd gekend. In de periode 1992-1993 was hij vanuit de vakgroep Proefdierkunde parttime gedetacheerd bij de Eurogroup for Animal Welfare, waar hij meewerkte aan een project op het gebied van harmonisatie van de Europese regelgeving ten aanzien van het gebruik van proefdieren, met name in Portugal, Ierland, Griekenland en Spanje. In die tijd heeft hij vele contacten gelegd en meegewerkt aan het organiseren van cursussen Proefdierkunde in die landen, contacten die later goed van pas kwamen bij alle cursussen die we daar hebben gegeven.

Hij volgde de art 14-opleiding en werd proefdierdeskundige aan de Universiteit van Groningen. Toen er in 2001 een vacature kwam voor een tweede proefdierdeskundige aan de Universiteit Utrecht en het UMC Utrecht ging hij deze functie vervullen samen met de zittende proefdierdeskundige Vera Baumans. Aanvankelijk als medewerker van de vakgroep Proefdierkunde, faculteit Diergeneeskunde, vervolgens van de directie V&C en vanaf juni 2014 als medewerker van de Instantie voor Dierenwelzijn Utrecht.

De functie van proefdierdeskundige was hem op het lijf geschreven. Hij gaf grenzen aan, maar was ook behulpzaam. Hij hielp vele onderzoekers, biotechnici en diervverzorgers van de Universiteit Utrecht en het UMC Utrecht om de opzet en uitvoering van dierproeven te verbe- »

teren. Daarbij stond het welzijn van de proefdieren voor hem voorop en probeerde hij zo min mogelijk dieren te gebruiken of een dierproefvrij alternatief te realiseren.

Iedereen kon goed met hem opschieten, hij had altijd de juiste toon, en voor een lolletje was hij altijd in. Diverse keren heeft hij als Sinterklaas de redactievergaderingen van Biotechniek ontregeld. Hij zat in een groot aantal commissies en besturen op zijn vakgebied, ook internationaal (FELASA, ICLAS). Harry ging graag naar congressen en symposia waar hij met iedereen een praatje maakte. Ook voor het praten met de media, geschreven of radio/tv, draaide hij zijn hand niet om. Nadat in 2014 de gewijzigde Wet op de dierproeven (Wod) van kracht werd heeft Harry zich, zowel in de IvD Utrecht als op landelijk niveau, op vele manieren ingezet voor een goede implementatie van de gewijzigde Wod.

Samen met andere collega's richtte hij recentelijk het IvD platform op voor alle IvD's in Nederland en werd voorzitter. Bij het opstarten van de IvD Utrecht speelde Harry een belangrijke rol. Hij kende de Utrechtse instellingen als zijn broekzak, vond het een sport om mee te denken hoe zaken anders en beter georganiseerd konden worden en met zijn extraverte en positieve instelling droeg hij bij aan de teamgeest binnen de IvD.

Onderwijs geven deed hij graag, zowel aan jonge academici, studenten van hogescholen als ook aan middelbare scholieren. Samen met Vera Baumans, Pim Rooymans en Jan Meijer reisde Harry als de 'Flying teachers' de afgelopen twintig jaar vol overgave de hele wereld over om een Engelstalige cursus Proefdierkunde van twee weken te geven aan onderzoekers en biotechnici. Aan de cursussen in Portugal hield hij vrienden voor het leven over en in alle cursussen werd hij zeer gewaardeerd, zowel als docent en als persoon, hetgeen bleek uit alle reacties die hij kreeg tijdens zijn ziek zijn. Hij had nog zoveel plannen, maar het werd hem niet gegeven. In april werd bij hem pancreaskanker met uitzaaiingen in de lever geconstateerd en op 16 juni overleed hij, 59 jaar oud.

Harry, we zullen je zo vreselijk missen, je vrolijkheid, je initiatieven, je hart voor dierenwelzijn. Je was een geweldige collega en vriend.

«